

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ

την "κανονικότητα" των μνημονίων
& των αντιλαϊκών πολιτικών
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΕΕ

**Εργατικό κίνημα
ρήξης και ανατροπής**

**ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΤΑΞΙΚΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΠΑΛΗΣ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ!**

Ενισχύουμε την ΑΤΕ-ΕΚΑ

και το ρεύμα του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ «ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ» ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΛΑΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ - ΕΕ -ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΤΑΞΙΚΑ - ΟΡΓΑΝΑ ΠΑΛΗΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ!

Στα τρία χρόνια που πέρασαν από το προηγούμενο συνέδριο του ΕΚΑ δεν έλειψαν οι μικρές και μεγάλες μάχες των εργαζόμενων στην χώρα μας, ενάντια στην λεηλασία που επιβάλλουν τα μνημόνια. Σε πολλά σημεία του πλανήτη ξέσπασαν εξεγέρσεις και αντιστάσεις. Η κόκκινη κλωστή που ενώνει τη διαδηλώτρια από το Σαντιάγκο με τον απεργό της Γαλλίας, τα οδοφράγματα του Εκουαδόρ με τις μαζικές διαδηλώσεις στο Λίβανο, τις απεργίες των μεταλλωρύχων στην Τουρκία με τους απεργούς του ΟΤΕ, είναι η εναντίωση στην επιδρομή του κεφαλαίου. Είναι οι κοινωνικές ανάγκες, το δικαίωμα στην δουλειά, στον μισθό, στην ασφάλιση, στην υγεία, στην παιδεία. Έντεκα χρόνια από το ξέσπασμα της δομικής κρίσης του, ο καπιταλισμός αδυνατεί να την ξεπεράσει με αξιόπιστο τρόπο. Η ανάπτυξη είναι ασθενική, ενώ η φτώχεια, η εκμετάλλευση και η ανελευθερία, φτάνουν σε πρωτοφανή ρωτα για το σύγχρονο κόσμο επίπεδα.

Στην χώρα μας η επιτροπεία συνεχίζεται με την συμφωνία ΝΔ, ΚΙΝΑΛ και ΣΥΡΙΖΑ, με τα δικαιώματά μας να πετσοκόβονται από τους δημοσιονομικούς κανόνες της ΕΕ και των αναγκών του κεφαλαίου. Η κυβέρνηση της ΝΔ λεηλατεί τα εναπομείναντα εργατικά δικαιώματα, δίνοντας «γη και ύδωρ» στο κεφάλαιο. Θέλει να επιβάλλει παντού το «δίκαιο της εργοδοσίας και των επενδυτών». Προωθεί την εμπορευματοποίηση των δημόσιων αγαθών, χαρίζει τη ΔΕΗ και την ενέργεια στους επιχειρηματίες.

Ο νόμος «επενδύω στην Ελλάδα» που ψήφισε πρόσφατα η ΝΔ, σηματοδοτεί την εισβολή των ιδιωτών παντού, ενώ το περιβάλλον γίνεται θυσία στην καπιταλιστική ανάπτυξη. Φέρνει χειραγώγηση της

λειτουργίας των σωματείων, ηλεκτρονικό φακέλωμα, προσπάθεια μπλοκαρίσματος της απεργιακής δυνατότητας. Υπονομεύει τις κλαδικές συμβάσεις και αβαντάρει την ελαστική εργασία. Παράλληλα το «Μητρώο Πραγματικών Δικαιούχων» φακελώνει και στοχοποιεί τα συνδικάτα. Ταυτόχρονα η εξίσωση πτυχίων των δημοσίων Πανεπιστημίων με αυτά των Ιδιωτικών Κολεγίων, εντείνει τους ταξικούς φραγμούς, δίνει αβάντα στο κεφάλαιο και προετοιμάζει ένα ευέλικτο και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό.

Η κυβέρνηση επιταχύνει την εφαρμογή του νόμου Κατρούγκαλου, που προεκλογικά υπόσχονταν κατάργησή του. Το νομοσχέδιο Βρούτση είναι δώρο στις ασφαλιστικές εταιρείες και στην εργοδοσία. Επιβεβαιώνει την διχοτόμηση της σύνταξης σε «εθνική» και ανταποδοτική (μη εγγυημένη κρατικά) στο πλαίσιο ενός κεφαλαιοποιητικού συστήματος. Η ένταξη του ΕΤΕΑΕΠ στον ΕΦΚΑ οδηγεί στην λεηλασία των αποθεματικών του και στην ιδιωτικοποίηση των επικουρικών συντάξεων. Οι ρυθμίσεις για αυτοαπασχολούμενους & μπλοκάκια είναι μια σαφής επιλογή στην κατεύθυνση ανταποδοτικότητας και ιδιωτικοποίησης της ασφάλισης.

Για να προχωρήσουν όλα αυτά η κυβέρνηση ενεργοποιεί τη σιδερένια φτέρνα του «Νόμος και Τάξη». Με την αρωγή των ΜΜΕ, ενισχύει την εκστρατεία τρομοκράτησης και περιστολής δημοκρατικών δικαιωμάτων με διώξεις, ποινικοποίηση και καταστολή απέναντι στις ανερχόμενες μαχητικές τάσεις του κινήματος.

Από την άλλη μεριά ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να (ξανα)προβληθεί ως «δύναμη του κινήματος» και «προοδευτικός πόλος αντίστασης στη δεξιά». Ως κυβέρνηση υπηρέτησε πιστά τον μνημονιακό δρόμο και την ΕυρωΝατοϊκή πορεία της χώρας, αλλά και ως υπεύθυνη και θεσμική αντιπολίτευση, επιβεβαιώνει διαρκώς τη βαθύτερη συμφωνία του με την εφαρμοζόμενη πολιτική και παρέχει συνεχή διαπιστευτήρια στο κεφάλαιο, το ΝΑΤΟ, την ΕΕ.

Τα σύννεφα του πολέμου πυκνώνουν με την όξυνση του ανταγωνισμού Ελλάδας και Τουρκίας για τις ΑΟΖ και την πολιτική της κυβέρνησης της Ν.Δ (με τη συναίνεση ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ, Βελόπουλου), για επέκταση των αμερικανικών βάσεων και για νέα εξοπλιστικά προγράμματα. Η πολεμική προετοιμασία κλιμακώνεται με την πιθανή αποστολή στρατιωτικών δυνάμεων στη Λιβύη, την συμμετοχή της χώρας στην εγκατάσταση συστοιχίας Πάτριος στη Σαουδική Αραβία, την αποστολή φρεγάτας στα στενά του Ορμούζ κ.ά. Μέσω του αντιδραστικού άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου-Ισραήλ, την συστράτευση με ΗΠΑ και ΕΕ, τις ΑΟΖ και τον αγωγό east med ανοίγει ο δρόμος της αλληλοσφαγής μεταξύ των λαών για τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών κρατών και των πολυεθνικών.

Την ίδια στιγμή το αστικό σύστημα ενισχύει τον εθνικισμό, την πολεμοκαπηλεία, το ρατσισμό, την επανεμφάνιση των ναζί της Χρυσής Αυγής και την αντιπροσφυγική υστερία. Το ελληνικό κράτος παίζει κομβικό ρόλο στις διαδικασίες εγκλεισμού, διαλογής και επαναπροώθησής των προσφύγων προκαλώντας χιλιάδες θανάτους-δολοφονίες κάθε χρόνο, ιδιαίτερα μέσα στο πλαίσιο της αντιδραστικής συμφωνίας ΕΕ - Ελλάδας Τουρκίας.

Η «σκουριά» του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού

Οι αγώνες μας έρχονται σε σύγκρουση με τον υποταγμένο συνδικαλισμό. Πριν λίγες μέρες εξάλλου η δοτή διοίκηση της ΓΣΕΕ, μαζί με την κυβέρνηση της ΝΔ και τον ΣΕΒ αποφάσισε, το πάγωμα των μισθών για το 2020 υπονομεύοντας τους αγώνες για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με αυξήσεις τους μισθούς.

Η σήψη και η εκφυλιστική πορεία του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού έχει φτάσει σε ακραίο σημείο. Εργοδοτικά τσιράκια, «εκπρόσωποι» των εργαζομένων που επιδεικνύουν ζηλευτή επιχειρηματική-εργοδοτική δραστηριότητα, νοθείες, είναι ορισμένα από τα στιγμιότυπα της παρωδίας που είδαμε πρόσφατα σε συνέδρια κορυφαίων συνδικαλιστικών οργανώσεων. **Η ακύρωση των συνεδρίων της ΓΣΕΕ, της ΟΙΥΕ, της ΠΟΕΜ και ο διορισμός δοτών διοικήσεων αποτυπώνει την βαθιά κρίση του**

συνδικαλιστικού κινήματος.

Όλα τα παραπάνω συμπληρώνονται από τις κλειστές γραφειοκρατικές και αντιδημοκρατικές δομές και τις

διασυνδέσεις του υποταγμένου συνδικαλισμού με κρατικά κονδύλια, δίκτυα των εργοδοτών και ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις. Η ΓΣΕΕ και αρκετές ομοσπονδίες μέσω του πακτωλού χρημάτων που διαχειρίζονται μέσω ΕΣΠΑ, πρωτοστατούν σε προγράμματα επιμόρφωσης ανέργων και σε παροχή μαθητείας και φθηνής εργασίας σε επιχειρήσεις.

Αυτή η κατράκυλα είναι λογικό επακόλουθο της αποκάλυπτα φιλοεργοδοτικής στάσης της ηγεσίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων και της υποταγής τους στη λογική της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρήσεων. Εδώ και δεκαετίες ΠΑΣΚΕ- ΔΑΚΕ και τα παρακλάδια τους (πχ Νέα Πορεία) αποδέχονται τα ιδεολογήματα της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας, την αξιολόγηση, την αριστεία και τις ιδιωτικοποιήσεις. Η ΕΑΚ (ΣΥΡΙΖΑ) αποτελεί ανερχόμενο πόλο του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού, έχει την στήριξη της εργοδοσίας σε σημαντικούς κλάδους (σούπερ μάρκετ, ναυτιλιακές εταιρείες κ.ά.) και του προηγούμενης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Όλες αυτές οι παρατάξεις υπηρετούν την απεργοσπασία και την αποκλιμάκωση των αγώνων, τον «κοινωνικό εταιρισμό» και την παράδοση των εργαζόμενων σε στρατηγικές επιλογές του συστήματος. **Χαρακτηριστικό παράδειγμα η «κοινωνική συμμαχία» της ΓΣΕΕ με την εργοδοσία, την ΕΕ και την κυβέρνηση, με στόχο την πλήρη ενσωμάτωση της εργατικής τάξης στα καπιταλιστικά συμφέροντα.** Δεν προχώρησε στην πράξη γιατί οι εργαζόμενοι της γύρισαν την πλάτη.

Το ΕΚΑ σε τροχιά απραξίας

Τα τρία χρόνια που πέρασαν από το προηγούμενο συνέδριο συνεχίστηκε η αγωνιστική απραξία και η απαξίωση του ΕΚΑ. Η ηγεσία του, ούτε στήριξε έμπρακτα τους αγώνες που ξέσπασαν σε κλάδους και επιχειρήσεις, ούτε βοήθησε στον συντονισμό των αντιστάσεων. Οι προτάσεις της Αγωνιστικής Ταξικής Ενότητας για αγωνιστικές κινητοποιήσεις, τις περισσότερες φορές έπεσαν στο κενό.

Το ΕΚΑ χαρακτηρίστηκε κυρίως (με ελάχιστες εξαιρέσεις όπως την απεργία στις 24/09/2019) από ακολουθητισμό απέναντι στις επιλογές της ηγεσίας της ΓΣΕΕ. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η ακύρωση της απεργίας που είχε προκηρύξει τον Νοέμβριο του 2018 και η πραγματοποίησή της όταν όρισε η ηγεσία της ΓΣΕΕ. Ανοιχτά απεργοσπαστική ήταν η δράση της ηγεσίας του ΕΚΑ όταν ψηφιζόταν ο αντισυνδικαλιστικός νόμος του ΣΥΡΙΖΑ, σαμποτάροντας την απεργία στις 12/01/2018, που είχαν αποφασίσει εκατοντάδες σωματεία, ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα. Μετά την απεργία στις 2/10/2019 η ηγεσία του ΕΚΑ αποκλιμάκωσε τις κινητοποιήσεις ενάντια στον αναπτυξιακό νόμο. Οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού των ΕΚΑ (ΣΥΡΙΖΑ)- ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ -Νέα Πορεία φέρνουν την κύρια ευθύνη για το βάλτωμα του ΕΚΑ. Η ΔΑΣ (ΠΑΜΕ), αν και πρώτη δύναμη στο ΕΚΑ, δεν συνέβαλλε στην αντιστροφή αυτής της πορείας.

Σήμερα το Εργατικό Κέντρο Αθήνας ή θα περάσει σε μια αποφασιστική σύγκρουσης με την κυβέρνηση και την εργοδοσία, σε συντονισμό με τα πρωτοβάθμια σωματεία της πόλης, ή θα συνεχίσει να βυθίζεται στην κρίση και την ανυποληψία. Ή θα προωθήσει την συνδικαλιστική ένταξη των ασυνδικαλιστων εργαζόμενων, των ελαστικά εργαζόμενων και των ανέργων, ή θα συνεχίσει την πορεία εκφυλισμού. Ή θα κάνει βήματα ενοποίησης της εργατικής τάξης σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ή θα ξεπεραστεί ολοκληρωτικά.

Το ΠΑΜΕ στον ίδιο γνώριμο δρόμο

Το ΠΑΜΕ έχει μεγάλες ευθύνες για την σημερινή κατάσταση του εργατικού κινήματος. Παρά την δύναμη που διαθέτει σε πρωτοβάθμια σωματεία, εργατικά κέντρα και ομοσπονδίες, περιορίζει συστηματικά τους

αγώνες σε συμβολικές κινητοποιήσεις χωρίς αγωνιστικό πρόγραμμα κλιμάκωσης και συντονισμού. Έτσι καταλήγει να παραχωρεί την πρωτοβουλία των κινήσεων και να συμβαδίζει με τον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό. Παρά την σημαντική συμβολή του στην απεργία της 24/09/2019, συνέβαλλε στο κλείσιμο των αγώνων μετά την απεργία στις 2/02/2019, στο όνομα του καυτού Δεκέμβρη για το ασφαλιστικό...

Υποβαθμίζει τους πολιτικούς στόχους ενάντια σε χρέος, μνημόνια, ευρώ και ΕΕ. Δεν εμπιστεύεται τους συντονισμούς των πρωτοβάθμιων σωματείων και την αγωνιστική συσπείρωση στη βάση των εργαζομένων. Συμμετέχει σε προεδρεία μαζί με τον υποταγμένο συνδικαλισμό, όπως και στην δοτή διοίκηση της ΓΣΕΕ, της ΟΙΥΕ και της ΠΟΕΜ μαζί με την «συνδικαλιστική μαφία». Συντάσσεται με ιδιότυπες «κοινωνικές συμμαχίες» στα νησιά που οδήγησαν στις πρόσφατες αντιπροσφυγικές συγκεντρώσεις. Στην ανάγκη για κοινή δράση με άλλες ταξικές δυνάμεις απαντά με συκοφαντίες και επιθετικές ανακοινώσεις.

Συνδικάτα και αγώνες στα χέρια των εργαζόμενων

Απέναντι στην κρίση και τον εκφυλισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, προτάσσουμε ως επείγουσα προτεραιότητα την ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος και των συνδικάτων, σε περιεχόμενο, στόχους, μορφές οργάνωσης και αγώνα.

- Με συνδικάτα- μορφές συλλογικής οργάνωσης, με ανεξαρτησία και πολιτική-οικονομική αυτοτέλεια από το κεφάλαιο και τους πολιτικούς του εκπροσώπους, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το κράτος, μακριά από λογικές «κοινωνικής ειρήνης»,
- Με οργάνωση των εργαζόμενων στη συνδικαλιστική έρμη του ιδιωτικού τομέα, τους νέους και τις νέες των σύγχρονων σκλαβοπάζαρων, τις γυναίκες, τους άνεργους και τους μετανάστες,
- Με αποφασιστικό και ανυποχώρητο αγώνα και όχι με ασφαιρα πυρά. Με συντονισμό των πρωτοβάθμιων σωματείων, ξεπερνώντας τα εμπόδια που βάζει ο υποταγμένος συνδικαλισμός. Για ταξικές αναμετρήσεις με σχέδιο, συντονισμό και διάρκεια,
- Ενάντια στους οργανωτικούς διαχωρισμούς ιδιωτικού και δημόσιου τομέα,
- Με αναβαθμισμένους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς στόχους, που αποτελούν προϋπόθεση για να δικαιωθούν οριστικά οι διεκδικήσεις των εργαζομένων.

Η κοινή δράση όσων δυνάμεων και αγωνιστών θέλουν να βαδίσουν σε μια διαφορετική κατεύθυνση, με αυτοτέλεια από τον υποταγμένο συνδικαλισμό, μπορεί να δώσει σημαντική ώθηση στην εργατική πάλη. Ένα άλλο σχέδιο οργάνωσης και αγώνα πέρα από τα όσα αποφασίζουν ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ και ΕΚΑ είναι μονόδρομος. Κάθε ταξική δύναμη πρέπει να επιλέξει αταλάντευτα αυτό το δρόμο.

Όχι άλλες μάχες οπισθοφυλακής! Εργατικό κίνημα ρήξης και ανατροπής

Οι απεργίες που προκήρυξε το ΕΚΑ στις 24/09/2019 και στις 2/10/2019, ήταν η πρώτη εργατική απάντηση στη νέα κυβέρνηση της ΝΔ. Η απεργία στις 24/09 έγινε κόντρα στην ΓΣΕΕ και επιβεβαίωσε ότι όταν υπάρχει αποφασιστικότητα και επιμονή από ένα «μπλοκ» αγωνιστικών -ταξικών δυνάμεων τότε η διάσπαση μεταφέρεται στον εργοδοτικό συνδικαλισμό και η απεργία μπορεί να γίνεται χωρίς την ΓΣΕΕ. Μαζί με την απεργία που προκηρύχτηκε στις 12/01/2018, χωρίς τις ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, έδειξε τις δυνατότητες για μια νέα ταξική ενότητα, ενός άλλου δρόμου στο εργατικό κίνημα. Στην εκδήλωση αυτών των απεργιακών γεγονότων συνέβαλλε η γραμμή και η έμπρακτη προετοιμασία της ΑΤΕ -ΕΚΑ.

Ένας σημαντικός και μαζικός απεργιακός αγώνας διάρκειας έγινε πρόσφατα στον ΟΤΕ με αιχμές την ανάκληση των απολύσεων, τις εργολαβίες, την άρση της διάκρισης παλιών - νέων και τις αυξήσεις μισθών σε μια εταιρεία με κολοσσιαία κέρδη. Παρά το ξεπούλημα του από την πλειοψηφία της ΟΜΕ-ΟΤΕ καταγράφηκε η διάθεση για αγώνα διάρκειας των εργαζομένων.

Μαζικές ήταν και οι απεργίες στις τράπεζες ενάντια στις απολύσεις και στην διάλυση των εργασιακών σχέσεων που επιχειρούν οι τραπεζίτες. Οι απεργίες των ναυτεργατών και της ΚΟΣΚΟ έδειξαν ότι η εργατική τάξη έχει αγωνιστικά αποθέματα και μεγάλη μαχητική ικανότητα. Οι εργολαβικοί εργαζόμενοι σε ΔΕΣΦΑ, ΔΕΠΑ, ΔΕΔΑ, ΕΛΠΕ διεκδικούν μαχητικά το τέλος της ομηρίας τους. Ελπιδοφόρα στιγμιότυπα της ταξικής πάλης αποτελούν επίσης τα απεργιακά μπλόκα στο εμπόριο για την κυριακάτικη αργία, οι απεργίες στην ΝΟΚΙΑ για συλλογική σύμβαση και ενάντια στις απολύσεις, ο μαχητικός αγώνας των «ωφελομένων» για μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Σε πολλούς από αυτούς τους αγώνες ο κυβερνητικός και εργοδοτικός συνδικαλισμός έπαιξε τον γνωστό βρώμικο ρόλο του, ενώ τα ανεξάρτητα ταξικά σχήματα και ταξικοί συνδικαλιστές προσπάθησαν να δώσουν συνέχεια και προοπτική. Οι αγώνες αυτοί κρατάνε ανοιχτή την σύγκρουση με τα μνημόνια και το κεφάλαιο και αναζητούν την γενίκευση, την κλιμάκωση τους, την νικηφόρα διέξοδό τους.

Η διακλαδική απεργία πρωτοβάθμιων σωματείων της 1ης Νοέμβρη, όπως και αυτή που προετοιμάζεται για τις 19 Μάρτη δείχνουν την δυνατότητα για έναν άλλο δρόμο. Ενισχύσουν την αυτοπεποίθηση ότι μπορεί να υπάρξει εργατική αντεπίθεση και απέδειξαν ότι η απεργία μπορεί να βρει το πραγματικό της νόημα όταν περνάει στα χέρια των εργαζομένων .

Ενισχύουμε την ΑΤΕ-ΕΚΑ και το ρεύμα του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού

Οι αγωνιστές και αγωνίστριες που συγκροτούμε την ΑΤΕ-ΕΚΑ, συμβάλλαμε στους αγώνες του προηγούμενου διαστήματος, με προσήλωση στα εργατικά συμφέροντα και ανεξαρτησία από τον υποταγμένο συνδικαλισμό. Στο ΔΣ του ΕΚΑ προτείναμε συγκεκριμένες αγωνιστικές πρωτοβουλίες τόσο σε πανεργατικό επίπεδο, όσο και για να στηριχτούν και να συντονιστούν αγώνες σε κλάδους και επιχειρήσεις.

Επιδιώκουμε την κοινή δράση και την συνεργασία των ταξικών αγωνιστικών δυνάμεων. Παλεύουμε για να ξαναποκτήσει ο συνδικαλισμός ρόλο στην οργάνωση της πάλης, για να μπει η συλλογική διεκδίκηση στην πρώτη επιλογή των εργαζομένων ενάντια στην υποταγή, στην ανάθεση, στις «κυβερνητικές λύσεις». Για να σπάσει η ηγεμονία του κυβερνητικού-εργοδοτικού συνδικαλισμού, για την ανασυγκρότηση των συνδικάτων.

Όταν ο κόσμος τους είναι η εκμετάλλευσή μας, ο δικός μας κόσμος είναι η ανατροπή τους!

Οι ανάγκες μας και οι αγώνες μας δεν χωρούν στην «κανονικότητα» των μνημονίων και της «εθνικής ανάπτυξης». Παλεύουμε για τη συγκρότηση ενός ισχυρού πανεργατικού μετώπου για την κατάργηση των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων, για την απελευθέρωση από το διαρκές Ευρωμνημόνιο. Για να μπει τέλος στα ματωμένα πλεονάσματα για την εξυπηρέτηση του ληστρικού χρέους. Για να ανατραπεί η αντιλαϊκή επίθεση που προωθείται από την κυβέρνηση της ΝΔ, το κεφαλαίο και την ΕΕ. **Για διαγραφή του χρέους, ρήξη και έξοδο από την ευρωζώνη και την ΕΕ. Για κατάργηση του συστήματος της εκμετάλλευσης που σαπίζει στην ιστορική του κρίση. Για να περάσει η εξουσία και ο πλούτος στα χέρια των εργαζομένων.**

Παλεύουμε για να επιστραφούν όλοι οι κλεμμένοι μισθοί και δικαιώματα κόντρα σε κυβέρνηση-ΕΕ -εργοδοσία

• Ριζικές αυξήσεις στους μισθούς και υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Κατάργηση του

«αναπτυξιακού» νόμου. Επαναφορά όλων των μισθών στα επίπεδα που προέβλεπαν οι ΣΣΕ πριν τη μνημονιακή λαίλαπα. Καθολική ισχύ των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας. Κανένας εργαζόμενος χωρίς συλλογική σύμβαση.

- Μόνιμη και σταθερή δουλειά, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Μετατροπή όλων των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου. Ίση αμοιβή για ίση εργασία. Να καταργηθούν οι νόμοι της ελαστικής εργασίας, η επινοικίαση εργαζομένων και το σκλαβοπάζαρο των προγραμμάτων απασχόλησης. Μείωση των ωρών εργασίας, 35ωρο- 5ήμερο- 7ωρο. Επαναφορά της Κυριακάτικης αργίας.

- Επίδομα ανεργίας σε όλους τους ανέργους ίσο με το βασικό μισθό, για όλο το διάστημα της ανεργίας. Πλήρης πρόσβαση των ανέργων στην υγεία, τις συγκοινωνίες, και σε όλες τις κοινωνικές υπηρεσίες. Διαγραφή των χρεών τους, προς τις τράπεζες, τα ταμεία και το κράτος. Ο χρόνος ανεργίας να μετρά στα συντάξιμα χρόνια.

- Να μην περάσει η νέα επίθεση της κυβέρνησης στο ασφαλιστικό. Να καταργηθεί ο νόμος Κατρούγκαλου και όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι. Όχι στα Επαγγελματικά Ταμεία, στην ανταποδοτικότητα και στην ιδιωτικοποίηση στην κοινωνική ασφάλιση. Δημόσια, καθολική και υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. Δημόσια, δωρεάν, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Άρση όλων των περικοπών στις συντάξεις. Σύνταξη στα 60 για τους άνδρες, στα 55 για τις γυναίκες, ή με 30 χρόνια δουλειάς, χωρίς όριο ηλικίας. Αποκατάσταση των αποθεματικών των ταμείων. Να πληρώσουν κράτος τράπεζες εργοδότες.

- Πάλη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, κάτω τα χέρια από ΔΕΗ, συγκοινωνίες, ΕΥΔΑΠ και όλα τα δημόσια αγαθά-«φιλέτα». Κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο και χωρίς αποζημίωση στους καπιταλιστές των επιχειρήσεων που έχουν ιδιωτικοποιηθεί.

- Μπλόκο στους πλειστηριασμούς και τις κατασχέσεις. Κανένα λαϊκό σπίτι στα χέρια κράτους – τραπεζών. Να πληρώσουν κόμματα και κεφάλαιο τα χρέη τους στο δημόσιο. Δραστική μείωση της φορολογίας των λαϊκών στρωμάτων. Αύξηση της φορολογίας του κεφαλαίου.

- Δημοκρατία και ελεύθερος συνδικαλισμός στους χώρους δουλειάς. Κατάργηση κάθε απεργιοκτόνας διάταξης. Καμία κρατική ή εργοδοτική παρέμβαση. Όχι στο ηλεκτρονικό φακέλωμα των συνδικάτων και στο Μητρώο Πραγματικών Δικαιούχων».

- Απόκρουση-ανατροπή της κλιμακούμενης αστυνομικής βίας και κρατικής τρομοκρατίας. Κατάργηση όλης της λεγόμενης «αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας» και των νόμων που καταργούν στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα.

- Αγωνιζόμαστε ενάντια στη γυναικεία καταπίεση και εκμετάλλευση, στον υπαρκτό σεξισμό. Πλήρη προστασία της μητρότητας. Ενάντια στις διακρίσεις με βάση το φύλο ή το σεξουαλικό προσανατολισμό.

- Πάλη ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό. Να καταδικαστούν οι φασίστες δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής.

- Αγώνας ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή που φέρνει η καπιταλιστική ανάπτυξη και η υποταγή των πάντων στην κερδοφορία του κεφαλαίου.

- Άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες, νομιμοποίηση στους μετανάστες. Κανένα στρατόπεδο συγκέντρωσης, όχι στις «επαναπροωθήσεις». Κατάργηση της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ-Ελλάδας Τουρκίας. Ανοιχτά σύνορα για πρόσφυγες και μετανάστες. Δικαίωμα παραμονής και ελεύθερης μετακίνησης στη χώρα προορισμού τους.

- Καμία συμμετοχή στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Να σταματήσει η πολεμική προετοιμασία. Μείωση

των εξωφρενικών πολεμικών δαπανών. Λεφτά για παιδεία , υγεία , πρόνοια όχι για το NATO και τα συμφέροντα της ολιγαρχία. Κανένας φαντάρος εκτός συνόρων. Καμία νέα συμφωνία για στρατιωτικές βάσεις. Να κλείσουν οι βάσεις. Έξοδος από το NATO. Όχι στις ΑΟΖ και στις εξορύξεις. Να αποσυρθεί η συμφωνία Ελλάδα-Ισραήλ για τον αγωγό Eastmed.